

Kljub tožbi je denar že razdeljen

Razpis MCRUK V Hiši eksperimentov so se odločili za tožbo, izbrani prijavitelji pa so že začeli izvajati projekte

Razpis ministrstva za kulturo za Mrežo centrov raziskovalnih umetnosti in kulture (MCRUK) iz začetka letošnjega leta, ki je vreden kar devet milijonov evrov, je spodbudil veliko polemičnih odzivov. Gre za očitke o vnaprej pripravljenem razpisu za določene institucije, vključno z Delavskim domom Trbovlje, kjer je bil v času razpisa direktor sedanjí minister za kulturo Zoran Poznič, diskriminiranje drugih potencialnih prijaviteljev in ohlapno definirane cije.

PETER RAK

Ljubljanska Hiša eksperimentov je zaradi zavrnitve vloge vložila tožbo, vendar so projekt, razdeljen na vzhodno in zahodno kohezijo, že začeli izvajati. Včeraj so v Mariboru predstavniki treh institucij, ki so združeni v vzhodni koheziji (to je Ruk, zahodna mreža je Kons s sedežem v Ljubljani), predstavili svoje projekte, ki naj bi predstavljali »integracijo umetnosti in kulture v znanstvene in tehnološke raziskave, razvoj in inovacije, digitalizacijo, podjetništvo, usposabljanje in izobraževanje s poudarkom na humanistiki in družboslovju, ekologiji, krožnem gospodarstvu in trajnostnem razvoju«.

Predsednica mariborskega multimedijskega centra Kibla Aleksandra Kostič je razpis označila za korekten, res pa so vsi, ki se v Sloveniji posvečajo sodobnim

medijem, kar štiri leta nestrpnó čakali na to. Razpisni pogoji da so bili v pristojnosti ministrstva, zato jih ne morejo komentirati, sicer pa se Aleksandri Kostič devet milijonov evrov niti ni zdelo veliko denarja. Razdeljen bo na vzhodno in zahodno kohezijo, na številne partnerje ter na štiriletno obdobje, zato bo treba racionalno razdeliti sredstva.

Projekti bodo po besedah predstavnikov Kible, Delavskega doma Trbovlje (DDT) in centra PINA iz Kopra konkretni, po zagotovilih Boruta Jermana iz centra PINA bodo le 20 odstotkov denarja nameniili za delovanje sistema oziroma plače, 80 odstotkov pa bo namenjenih programom. Sem spadajo začetne analize o potrebah in kapacitetah za tovrstno delovanje pri nas, enajst bo pilotnih projektov, ena od prednostnih nalog bo ureditev ustreznih laboratorijev. Dosedanji nabor obsega različne projekte, od mobilne samooskrbne družinske hiše, za katero ne bo treba pridobiti gradbenega dovoljenja, prek robotike, recikliranja materialov za potrebe 3D-tiskanja, do izkoriščanja invazivnih rastlin v industrijske namene.

»Tudi odločitev Nase, da bo poslala človeka na Luno, je sprva zvenela utopično, vendar se je na koncu realizirala.« je bil slikovit Jerman, ki je kot primera dobre prakse izpostavil festivala *Ars Electronica* v Linzu ter delovanje MIT (Massachusetts Institute of

Technology), ki je vzor sodelovanja med umetnostjo in tehnologijo. Aleksandra Kostič je opozorila, da so obveznosti jasne in da bo treba, če projekt ne bo uspešen, vrniti denar. Špela Pavli Perko iz DDT je poudarila, da bodo v prihodnjih letih redno objavljali razpise za nove partnerske projekte, ki se jim lahko pridruži vsak z dobro idejo.

Diskriminatorsna odločba razpisa

V Hiši eksperimentov ne računajo na takšno možnost. Vztrajali bodo pri tožbi, ki so jo v začetku meseca vložili na ljubljansko upravno sodišče. Po besedah direktorja Hiše eksperimentov Mihe Kosa je bilo nesporno ugotovljeno, da je bila njihova vloga oddana pravočasno in formalno popolna, zapletlo se je s statusom. Do sodelovanja na razpisu so bili upravičeni le prijavitelji in konzorcijski partnerji iz zasebnih in javnih zavodov ter društev s področja kulture, ne pa tudi ustanove. Na ministrstvu za kulturo zato Hiše eksperimentov niso uvrstili v postopek ocenjevanja oziroma niso imeli o čem odločati, saj sta bila po njihovem mnenju kvalificirana prijavitelja le dva, toliko je bilo tudi predvidenih upravičencev. Po Kosovem mnenju je takšna odločba razpisa diskriminatorsna in pomeni neenakopravno obravnavo različnih pravno-organizacijskih oblik ter je v nasprotju s prijavnim formularjem in predvsem s pravom Evropske unije.